

Eva Møller (KF):

Det siges ofte, at den bedste måde at holde på en hemmelighed på er at fortælle den fra folketingets talerstol, og jeg tror, at det er en sandhed, der er meget i. Derfor vil jeg sige, at hvis fru Ingerlise Koefoeds formål med debatten her i dag var at gøre opmærksom på, at Kvindehistorisk Samling eksisterede, så kunne det nok have været gjort anderledes. Det kunne måske endda have været gjort langt mere sagligt og uden den foragt for demokratiet, jeg fornemmer, f.eks. ved at gøre os andre opmærksom på det ved at rejse debatten i udvalget eller eventuelt ved at tillægge os andre de samme gode motiver, som vi tillægger fru Ingerlise Koefoed, nemlig at vi læser de papirer, vi får i forbindelse med folketingsarbejdet med de forskellige beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg beder om undskyldning, hvis jeg er kommet til at træde på nogle ømme tær. Det var ikke meningen. Det var bare min mening at sige, at et af formålene var, at vi skulle diskutere Kvindehistorisk Samling og diskutere den grundigt.

Selvfølgelig kunne jeg have skrevet et brev til de ærede medlemmer om det, men det er ikke altid, jeg får svar på de breve, jeg skriver. Jeg synes altså også, det er vigtigt, at vi her og nu gør noget ved det; ellers ville jeg naturligvis ikke have lavet forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om det er et paradeforslag eller ej, skal jeg slet ikke blande mig i, jeg skal kun sige, at jeg synes, at ministeren havde nogle rigtige betragtninger. Når folketinget beder om, at man sætter en undersøgelse i gang, og beder om at blive præsenteret for en samlet plan for udbygningen, så bør vi respektere vore egne ønsker, ellers er der ingen, der vil tage dem alvorligt.

Med hensyn til selve forslaget synes jeg, det er udmærket, at vi husker, at denne samling skal med. Der er vist ingen, der kan komme bort fra, at Dansk Kvindesamfund har spillet en stor rolle i udviklingen af det danske samfund. Naturligvis kan man ikke bevare en sådan samling og gøre den nyttig for eftertiden, uden at der bevilges penge til

at opretholde og udvikle den. Jeg kan sige, at når vi får præsenteret planen for udbygningen af bl.a. denne samling, så vil vi være parat til at ofre de nødvendige penge.

Jeg vil gerne have sagt noget i anledning af nogle bemærkninger, der faldt fra ministerens side, om, at man opererer efter et totalrammeprincip, således at penge, der skal bruges til Kvindehistorisk Samling, må tages fra andre kulturområder. Jeg vil gerne understrege endnu en gang fra denne talerstol, at det ikke er et princip, jeg kan godkende. Der er – jeg håber, at socialdemokratiet kan bære det denne gang – efterhånden så få penge til kulturområdet, selv om vi har prøvet at rette lidt op på det de senere år, ikke altid efter ministerens forslag – folketingets flertal har måttet påtvinge hende det – at der efter min mening ikke kan blive tale om, at udvidelser på kulturområdet skal indvindes ved besparelser på andre kulturområder. Jeg vil gerne have sagt, at sådan kan vi ikke handle.

Jeg håber i øvrigt, at ministeren får ret i, at vi allerede først i 1986 kan blive præsenteret for denne plan for udvidelse. Indtil da må dette forslag hvile af respekt for folketingets egne ønsker.

Tinning (VS):

Det er formentlig rigtigt forstået, at dette forslag ikke skal tages for pålydende. At der skal afsættes ½ mill. kr. om året, er da en mulighed. At pengene skal bruges til to akademiske medarbejdere og en kontorfunktionær og til rejser og indkøb, er en mulighed. Men jeg forstår, at det, SF for så vidt stadig væk mener, er, at forholdene omkring Kvindehistorisk Samling i Århus skal diskuteres i præcis den sammenhæng, hvor SF sidst diskuterede den, nemlig som et led i udmøntningen af beslutningen om en styrkelse af kvindeforskningen.

Derudover har SF, forstår jeg, ønsket at markere, dels at der ligger en Kvindehistorisk Samling i Århus – for dem, der ikke ved det – dels at man i SF synes, det er en meget vigtig ting, at der ligger sådan en i Århus; det synes jeg såmænd også. Det synes jeg er nogle markeringer, vi kan tage med os, og så kan vi i øvrigt drøfte den redegørelse, vi sammen har bedt om at få, og se, hvad der kommer ud af det.